apparent multum diſtantibus nigra. Tertio
circa figuram. quia quadrata ꝓpter diſtantiã
apparẽt eſſe rotunda. Iſto modo peccatores
elongati a celeſtibus errãt circa futuram glo-
riam tripliciter. Primo circa eius quãtitatem
non conſiderantes ꝙ magna ſit et inenarrabi
lis. Sic ⁊ eam miratur dauid in pſ̃. xxx. Quã
magna multitudo dulcedinis tue dñe quã ab-
ſcondiſti timentibus te. Secundo circa eius q̃
litatem non cõſiderãtes. ꝙ nec auris audiuit.
nec oculus vidit. nec in cor hominis aſcendit.
videlicet gloriaʒ quã deꝰ p̃parauit diligentibꝰ
ſe. Eſa. lxiiij. Tertio circa eius figuram nõ cõ
ſiderãtes ꝙ ſtabilis ſit et eterna. Eſt eni in q̃-
dro poſita. Apoc. xxj. vbi dicit̃. Ciuitas ĩ qua
dro eq̃latere poſita ẽ. ipſi aũt credũt eã eẽ vo-
lubilem ⁊ rotundam. Et qꝛ circa ipſam errant
ideo ad eam non peruenient niſi ſpũſſanctꝰ ve-
niens eos p̃ceſſerit. ⁊ viam ad hãc gliam mon-
ſtrauerit. qꝛ iſte figuratꝰ eſt ꝑ columnaʒ nubis
que p̃cedebat filios iſrael de egypto exeuntes
Exo. xiiij. ⁊ Sap̃. xviij. Ignis ardentem colũ-
nam ducem habuerũt ignote vite. iõ dicit Da
uid pſ̃. cxlij. Spũs tuus bonus deducet me ĩ
terram rectaʒ. via aũt per quã ducet eſt obſer
uantia mandatoꝝ. Iuxta illud Mat. xix. Si
vis ad vitam ingredi ſerua mãdata. hec eſt via
breuis ⁊ facilis. de qua dicit ſpũſſanctus. Pro
uerb. iiij. Viam ſapiẽ monſtrabo tibi ⁊ ducam
te per ſemitas eq̃tatis quas cum ingreſſus fu-
eris non artabuntur ingreſſus tui. q. d. non eſt
difficilis via iſta p̃ceptorum et currens nõ ha-
bens offendiculum. q. d. Si ambulabis in vijs
preceptorum ⁊ in ſemitis conſilioꝝ recto greſ
ſu peruenies in regnum celorum ad quod per
ducat nos deus pater.

De eodem. Sermo ſecundus.

Spiritusſan-
ctus diſcipline effugiet fictũ. Sap
j. Augꝰ refert ꝙ mos antiquitus
A erat ꝙ corda imperatorũ aut reguʒ poſt mor-
tem ipſorum comburebantur et cineres ĩ emi-
nentiori loco collocabantur. Contigit autem
ꝙ quidaʒ moriebatur cuius cor non potuit cõ
cremari. multis autem ſuper hoc mirantibus
omnes ſapientes prouincie citauerunt et ab
eis cauſam queſierunt. Tandem cauſam inue-
nientes dixerunt ꝙ imperator fuiſſet intoxica
tus. et ꝓpter latens venenũ comburi non poſ-
ſet cor eius nec accendi. tunc illi cor de igne ex
traxerunt ⁊ tiriacam appoſuerunt. ſic veneno
fugato cor in ignem poſitum mox in cinerẽ eſt
redactuʒ. Moraliter per reges aut imperato
res intelligi poſſunt xp̃iani homines. De q̃bꝰ
dicitur. j. Pet. ij. Vos eſtis genus electuʒ per
baptiſmum regale ſacerdotium gẽs ſancta po
pulus acquiſitionis. ſ. precioſo ſanguine xp̃i.
Sed per ignem in quo cor horum reguʒ debet
comburi. ſpiritualiter ſignificat̃ amor ſpirituſ
ſancti ꝓpter aliquas ꝓprietates ignis. quia ſi
cut ignis eſt p̃ncipium omnis leuitatis. vt di-
cit cõmentator ſuper. iiij. meth. Sic amor ſpi-
ritusſancti eſt principium et cauſa leuitatis ad
opera bona in agendo. quia neſcit tarda moli-
mina ſpiritusſancti gratia. vt inquit Ambro. j
omel. Iteʒ ſicut ignis corpora dura mollificat
et mollia indurat. Sic amor ſpũſſancti indura
tos et obſtinatos in peccatis per penitentiam
mollificat. imbecilles et infirmos corroborat
et confirmat. Ideo petit pſ̃. lxvij. Confirma
hoc deus ꝙ operatus es in nobis. Item ſicut
ignis omne corpus a putrefactione preſeruat
vt dicit Auerrois ſuper li. de pomo et morte.
Sic ignis diuini amoris vel ſpiritusſancti p̃ſer
uat animam ab omni corruptione mortis per-
petue et a putrefactiõe penalitatis eterne. Sʒ
per cor veneno infectum ſignificatur cor mor-
tali peccato infectuʒ. et hoc quidam nõ poteſt
comburi per amorem ſpiritusſancti niſi a pec-
cato fuerit purgatum. quia ſicut ignis natura-
liter inimicatur veneno. Sic ſpiritusſanctꝰ ve-
neno prauitatis. ideo appone tali cordi tiria-
cam penitentie que confici debet ex tribus pti
bus. ſcʒ cõtritione. confeſſione. et ſatiſfactiõe
⁊ tunc comburi poteſt ab amore diuino. pecca
to per penitentiam a deo fugato. Quia Sap̃. j
dr̃. In maliuolam animam non introibit ſapi-
entia. nec habitabit ĩ corde ſubdito peccatis
et hoc ẽ ꝙ dicit ſapiẽs in verbo allegato. Spi
ritusſanctus diſcipline effugiet fictum. id ẽ. hy
pocritam et peccatorem. qui bonuʒ pretendit
exterius ⁊ maliciaʒ gerit interius. in quo duo
tanguntur. p̃mo ſpũſſancti varia operatio ibi
ſpũſſanctus diſcipline. ſecũdo pctõꝝ ꝑ dona
effugatio. ibi effugiet fictũ. De p̃mo ẽ notãdũ
ꝙ diuerſe ſunt opationes ſpũſſancti ſm diuer
ſa nomina q̃ appropriantur ſibi. quoꝝ duo po
nuntur h̃. Alia habet̃ Sap̃. vij. vbi dr̃. Eſt enĩ
ſpũs intelligentie ſanctus multiplex vnicꝰ ſub
tilis modeſtus diſcretus mobilis incoinqui-
natus rectus ſuauis amans bonum actum ⁊c̃
Primo eni dr̃ ſanctus. ⁊ ſanctꝰ idẽ ẽ ꝙ mũdus B
firmꝰ eleuatus ſeu ſine terra. Et ſpũſſanctꝰ dr̃
mũdus. qꝛ ꝑ ip̃m a pctis mũdamur. iõ de ipſo
canitur in ꝓſa. Spũſſancti aſſit nob̃ gr̃a q̃ cor-
da noſtra ſibi faciat habitaculum. Expulſus
inde cunctis vitijs ſpiritualibus. et infra.

Tu purificator oīuȝ flagitiorūȝ ſpūs purifices
noſtri oculum interioris hominis. dr̄ etiaȝ fir=
mus. quia per ipm̄ in bono confirmamur. Et
dr̄ ſine terra. Nam ſanctus in latino idem ē ꝙ
agios in greco. et agios ſine terra dr̄. ꝛ pro tā
to dr̄ ſanctus ſine terra. qꝛ ꝑ ipſum a terrenis
ad celeſtia eleuantur. Uel vt dicit Holkot. lec.
lxxxix. dr̄ ſanctꝰ ꝓ tāto. quia eos quos ſancti
ficat et ab amore terrenoꝝ purificat et tranſ=
fert. et ꝯiūgit ad amorem celeſtium. Et conue=
nienter miſſus fuit non in ſpecie aque vel aeris
que elemēta in diuerſis ꝑtibus ſuꝑficiei terre
coherent. ſed in ſpecie ignis q̄ imediate corpi
bus celeſtibus ꝯtiguatur. ſicut patȝ. j. metha.
circa ꝑ̄ncipium. in ſignum ꝙ illos quos incen
dit amore facit neceſſario terrena ꝑuipendere
ꝛ ad celū aſcēdere. et vocatur ſpūs ſanctifica
tiōis. Roma. j. Quia nos ſanctificat ſanctita=
te. De q̄ dicit Dio. de di. no. Sanctitas eſt ab
omni imūdicia ꝑfecta ꝛ libera. ꝛ ab oī imundi
cia imaculata. Scḋo dr̄ ſpūs diſcipline. qꝛ ad
quācunqꝫ ꝑſonam venerit ipſam in moribꝰ di=
ſciplinatam facit. Qḋ autē ſit diſciplina docet
Hugo dicēs. Diſciplina ē conuerſatio bona et
honeſta cui ſatis non eſt malum non facere. ſȝ
ſtudet etiam in his que bene agit per cūcta ir=
reprehenſibilis apparere. diſciplina eſt oīuȝ mē
broꝝ ordinatus motus ꝛ diſpoſitio decens in
omni habitu ꝛ actione. ꝛ de eadem dič Bern̄.
in quadā epl̄a. O q̄ꝫ compoſitū reddit hominē
corpis ſtatum necnō ꝛ mentis habitū diſcipli=
na ceruicem ſbmittit deponit ſuꝑcilia. cōponit
vultum. ligat oculos. cachinatꝰ cohibet. lin=
guam ꝓhibet. frenat gulā. ſedat iram. Tertio
dr̄ multiplex ꝓpter multiplicia dona q̄ ꝓ̄ſtat.
ꝛ ſunt ſeptem que figurat̄ Gen̄. xli. vbi legit̄ ꝙ
Pharao vidit ſe ſtare ſuꝑ fluuiū de quo aſcen
debant. vij. boues pulchre ꝛ craſſe nimis ꝛ pa
ſcebātur in locis paluſtribus. Moraliter hoc
exponit Anſhel. li. vij. c. xij. ꝙ iſte fluuiꝰ ē ſpūſ=
ſanctus. De quo Apoč. vlt. Oſtēdit mihi do=
minus fluuiū aque viue ſplendidū tāꝙ criſtal=
lum ꝓcedentem de ſede dei ꝛ agno. i. de patre
et filio. iuxta illud qḋ canitur in ſymbalo nice.
Qui ex patre filioqꝫ ꝓcedit. Ex hoc reprobat̄
error grecoꝝ q̄ dicūt ſpiritūſanctū ſolum ꝓce
re a patre et non a filio. quoꝝ error reprobat̄
per magiſtrum. li. j. ſententiaꝝ. di. xj. Etiam ꝑ
doctores grecoꝝ Cirillum Dindimū. a Chry=
ſo. Et ꝙ etiam ꝓcedat a filio ꝓbatur per illud
Joh. xvj. qḋ dixit xp̄s. Ille me clarificabit. qꝛ
de meo accipiet. ō hoc q̄dam fluuio deſcendūt
ſeptem boues. id eſt. ſeptem dona ſpūſſancti q̄
C dicuntur aſcendere et deſignantur in bobus.
quia faciunt nos bonorum operum fructibus
abūdare. Et dicūtur craſſi nimis eo ꝙ animā
mirabili dulcedine ꝛ virtutum abundantia re=
plent. Et paſcuntur in locis paluſtribus. Lo=
ca autem paluſtria ſunt corda humilium. cor=
da in q̄bus requieſcent dona ſpirituſſancti. Ju
xta illud Eſa. xj. Requieſcet ſuper eum ſcilicȝ
humilem. Spiritus ſapiētie et intellectus. ſpi=
ritus ſcientie ꝛ pietatis. ſpiritus ꝯſilij et forti=
tudinis et replebit eum ſpūs timoris domini. D
Hec ſeptem dona a propheta enumerata ſunt
ſeptem ſtelle in chriſti dextera. Nam Apoč. j. ꝛ
iij. ſcribit beatus Johannes ꝙ vidit in medio
candelabrorum aureoꝝ ſimileȝ filio hominis
et habebat in dextera eius ſeptem ſtellas. Et
quidaȝ dici poſſunt ſtelle. quia noctem illumi=
nant preſentis vite. Preſens vita nox dicitur
videlicet ꝓpter aduerſitates q̄bus plena eſt. et
ꝓpter tenebroſitatem culpe et ignorantie que
in ea abundant. In dextra enim chriſti ſunt he
ſtelle. quia xp̄s donationem horum donorum
ad manum ſuam retinuit et ea in miſſione ſpūſ=
ſancti ſuis fidelibus condiuiſit. Hec inſuꝑ do=
na ſunt figurata per ſeptē lucernas. De quibꝰ
Exo. xxv. Facies lucernas. vij. et pones eas
ſuper candelabrum. vbi dicit glo. Lucerne ſe=
ptem ſunt ſeptem dona ſpūſſancti q̄ in xp̄o cū
cta ſemper fuerunt vel manſerunt et fidelibus
ſm̄ voluntatem eius diſtributa ſunt hec ſuper
candelabrum ponuntur. quia requieuit ſuper
xp̄m ſpiritus ſapientie ꝛ itellectus ꝛc̄. hec do=
na ſunt. vij. lampades ardentes an̄ thronuȝ. q̄
ſunt. vij. dona ſpūſſancti. Apoč. iiij. Hec ſunt
reuera. vij. oculi. Apoč. v. vbi vidit Johānes
agnū ſtātē tanꝙ occiſum hn̄tem cornua. vij. et
oculos. vij. q̄ ſunt ſeptē ſpūs dei. Et Zach. iij
Suꝑ lapidē vnū. vij. oculi ſunt. exponit glo. ō
xp̄o q̄ ē lapis angularis ꝯiungēs duos parie=
tes i vnū. ſuꝑ quē lapide ſeptē oculi ſunt. Eſa.
xj. Suꝑ cū requieſcit ꝛc̄. Hec dona ſpūſſancti
ſignat̄ ꝑ. vij. crines ſamſonis. Judič. xvj. Qui
bus caput ſpōſe xp̄i debet eē ornatū hoꝝ cri=
nes conat̄ abradere philiſtei q̄ interꝑ̄tant̄ ca=
dentes. ꝛ ſignificāt demones q̄ de celo cecide
rūt. Luč. x. Uidi ſathanā tāꝙ fulgur de celo ca
dentē. Et illis ablatis hō debilis efficitur ꝛ re=
manet vt ſamſon. Iſta dona ſunt contra mala
vij. q̄ enumerat Gregꝰ ſuꝑ illud Job. j. Uentꝰ
vehemens irruit a regione deſerti his verbis
ſpūs. q̄ mentem an̄ oīa prudentia fortitudine
iuſticia firmat eādē cōtra ſingl̄a tēptamēta in=
ſtruit. ꝯtra ſtulticiā ſapiētia. ꝯtra ebetudinem
itellectu. ꝯtra ꝑ̄cipitationē ꝯſilio. ꝯtra timorē
fortitudie. ꝯtra ignorātiaȝ ſcia. ꝯtra duriciam
pietate. ꝯtra ſuperbiā timore. Tria eni illoruȝ
maloꝝ ad effectū vident̄ ꝑtinere. Unū ē reſpe

ctu dei.ſcꝫ ſuperbia que eſt inoꝛdinata excellē
tia animi. Aliud reſpectu ꝓximi. ſcꝫ duricies.
tertium reſpectu inimici.ſ.timoꝛ vel puſillani=
mitas. Contra ſuperbiā eſt donum timoꝛis.qꝛ
dicit Greg⁹.ſuper Ezech. Per timoꝛem humi
les ſumus.pietas eſt cōtra duritiem. Juxta il=
lud Greg. ſup Ezech. Per pietatem ſum⁹ mi=
ſericoꝛdes. Sed foꝛtitudo eſt contra puſillani
mitatem. Quattuoꝛ vͦo mala videntur pertine
re ad intellectum. Pꝛimum eſt ſtulticia que eſt
quando ītellectus ſapoꝛe terrenoꝛum impedi=
tur a guſtando ſapoꝛem eternoꝛum. Secundū
eſt ebetudo que eſt groſſities intellectus ꝗ im=
peditur ne penetrat interna myſterioꝛum ꝛ ne
cognoſcat creatoꝛem in creaturis. Tertiū eſt
ignoꝛantia que eſt defectus diſcretionis ꝗtū
ad ea que ſunt cōmuniter agenda. Quartum ē
ꝑcipitatio ꝗtum ad deliberationem eoꝝ que
ſunt ardua ꝛ que pertinent ad perfectionē ſa
lutis. Contra hec quattuoꝛ ſunt donum ſapiē
tie.et donum intellectus.donum ſcie.et donū
concilij. Donum ſapientie lumen eſt quo agno
ſcūtur ſupioꝛa. Donū ītellect⁹ lumē eſt a quo
agnoſcūtur interioꝛa Donum ſciētie eſt lumen
quo agnoſcūt̃ exterioꝛa. Donū conſilij lumen
eſt quo agnoſcuntur periculoſioꝛa. Sed nota
ꝙ notāter ſubiungit̃ in figura. Gen̄.xlj. ꝙ alie
vij.boues egrediebant̃ de fluuio fede ꝯfecteqꝫ
macie ꝛ paſcebātur in ipſa amnis ripa in locꝭ
vberrimis.deuoꝛaueruntqꝫ eas quoꝛum mira
ſpecies et habitudo coꝛpoꝛum erat. Moꝛali=
ter per ſeptem boues tenues et fedas. intelli=
guntur ſeptē vitia que ſignantur in bobus qui
terram vertunt. quia hec vitia coꝛ depꝛimunt
ꝛ terrenis actionibus inuoluūt.hec emergunt
de flumine.i. de inſtabilitate mentis humane.
quia ſenſus ꝛ cogitatio humani coꝛdis pꝛona
ſunt ad malum ab adoleſcentia ſua. Gen̄.viij.
Dicunt̃ autem fede quia mentem hominis ma
culant ꝛ conuerſationem defoꝛmant.ꝛ ſunt cō
fecte macie.quia exacuant pinguedinē gratie
et virtutum.paſcunturqꝫ in ripa amnis conti=
nue fluentis. Amnis continue fluens eſt vita
humana que cōtinue fluit ad moꝛtem.ij. Reg.
xiiij. Omnes moꝛimuur et ſicut aqua in t̄ra di
labimur. Cuius due ripe ſunt ſpūs et caro. in
quibus ſunt loca vberrima et virētia videlicet
diuerſe potentie anime.et diuerſe partes coꝛ=
poꝛis.in quib⁹ viroꝛ ꝛ vigoꝛ ꝛ vͭtus.vt in itel=
lectu vͭtus cognoſcitiua.ī voluntate vͭtus ap=
petitiua.ꝛ ſic de alijs. In ꝑtibus coꝛpoꝛis ſūt
vires vt ī oculis vis viſiua. In auribus vis au
ditiua.et ſic de alijs. Nec eſt aliqua particula
coꝛpoꝛis in qua nō ſit vis anime.ideo iſta ſunt
loca virentia.i.viribus ſpūalibus plena. Sut

etiam loca vberrima per abundantiam actio=
num. Naꝫ in intellectu abundant cogitatiōes
in volūtate affectus.ꝛ ſic de alijs. In iſtis er=
go ꝑtibus ſeu viribus paſcuntur ſeptem vitia.
quia auaricia paſcitur in viſu.ideo et vocatur
concupiſcentia oculoꝝ.j. Joh.ij. Gula paſcit̃
in guſtu.luxuria ī tactu.ſuperbia in appetitu.
Eſt enī ſupbia appetitus ꝓpꝛie excellētie.ꝛ ſic
ꝺ alijs.hec vitia deuoꝛant boues ſpecioſos.i.
dona ſpūſſancti. Naꝫ plenitudinē ſapiētie de=
uoꝛat luxuria. quia facit ſpūalia deſipere. qꝛ
animalis et carnalis homo nō percipit ea que
ſpūs dei ſunt.j. Coꝛi.ij. Donuꝫ vͦo intellectus
deuoꝛat gula.quia generat ebetudineꝫ ſenſus
circa itelligibilia.vt dicit Greg⁹.xxxj. moꝛal.
Deuoꝛat auaricia donum ſcientie que peruer=
tit rectum iudicium.dum auarus iudicat tem=
poꝛalia eſſe eternis ꝑponenda in eis finē ſuuꝫ
conſtituens Donum pietatis deuoꝛat inuidia
beniuolentiam excludens. Donum autem cō=
ſilij deuoꝛat ira.que ad omnia ꝑcipitanter du=
cit quod eſt contra conſilium. Sed donum foꝛ
titudinis deuoꝛat accidia.que reddit mentem
debilem et grauem. Donum autem timoꝛis ex
cludit et deuoꝛat ſuperbiam que ꝑſumptuoſuꝫ
et audacem facit.vt dic̄ Anſhel.vbi ſ. Sꝫ ſm
Greg.x.moꝛal. Sapiētiā deuoꝛat ſtulticia.in=
tellectum ebetudo.ſcientiam ignoꝛātia.pieta=
tem duricia mentis. conſilium ꝑcipitatio.foꝛ=
titudinem timoꝛ. timoꝛem vͦo ſuperbia ſiue ꝑ=
ſumptio. Quarto ſpūſſanctus dr̄ vnic⁹ videlꝫ
foꝛmaliter et effectiue. quia nos vnit deo fide
ſpe et charitate. Jux̄ illud Eph.iiij. Sollicit
ſeruare vnitatem ſpūs in vinculo pacꝭ. Quin=
to dr̄ ſubtilis.quia ſanctos viros aut etiā mu=
lieres facit ſubtiles melioꝛādo docendo et fa=
ciēdo dona.ꝗbus ſanctos ſuos exoꝛnat vt di=
cere poſſit ad quemlibet illud Ezech.xvj. In=
dui te ſubtilibus.et oꝛnaui te oꝛnamētis. Se=
xto dr̄ modeſtus.qꝛ ad quos venerit hos mo=
deſtos facit. Quia dr̄ ad Gal.v. Fructus autē
ſpūs eſt charitas gaudium ꝛ pax. Et infra mo
deſtia continentia ꝛ caſtitas. Eſt aūt modeſtia
vt dicit Tulius in.j.retho.per quā pudoꝛ ho=
neſtatis puram et ſtabilem comparat autoꝛi=
tatem. Et hec ꝗdeꝫ modeſtia in decentiam ca
uet in vͦbo.in riſu.ī motu coꝛpoꝛis ꝛ membꝛo=
rum ſitu in habitu vel cultu ꝛc̄.vt habes ſ.p=
te.j.dn̄ica.iiij.poſt epiphanie.ſermo.j.P.J.
Septimo ſpūſſanctus dr̄ diſertus.quia diſer=
tos facit de balbutientibus et infantibus quē=
admodum hodie fecit apl̄os qui ante ſpūſſan=
cti miſſionem fuerant valde rudes. Sꝫ venien=
te ſpiritu ſancto adeo diſerti et ſapientes facti
ſunt vt loquerent̃ varijs linguis magnalia dei

Juxta illud Act.ij. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto ⁊ ceperunt loqui ꝓut ſpũſſanctus dabat eloqui illis .i. eleganter loqui. Quia dicit Beda. Nõ ſolum apoſtoli loquebãtur et itelligebãt omnia ideomata. Sed illis etiã loquẽtibus in vno ideomate quocunqꝫ tunc omnes audiẽtes quãtumcũqꝫ erant diuerſoꝝ ideomatum ſuum ideoma itellexerunt diuina virtute hoc faciente. Nam ſicut per rebellionem ad deum in edificatione turris Babel diuiſe ſunt lingue. vt habetur Geñ. xj. Sic per infuſionem ſpũſſancti vnite ſunt. tunc impletum eſt illud Sap. x. Sapientia apperuit os mutoꝝ et linguas infantium fecit diſertas .i. eloquentes. De iſta diſertione loquit̃ Aug⁹. li. j. de natura et origine anime aſſerens ꝙ valde periculoſa eſt eloquentia ſi non comitetur ſcientia. ideo dicit Tullius in ꝓlogo rethorice. Sic ſapientia cum eloquẽtia multum ciuitatib⁹ ꝓfuit. ita eloquentia ſine ſapientia conſtat plurimuꝫ nocuiſſe. Octauo ſpirituſſanctus dr̃ mobilis qꝛ illos ad quos dignatur venire facit moueri ꝓmpte et obedienter ꝙuis in ſe immobilis eſt neceſſario ſicut ꝓbatur viij. phiſi. Iſto mõ fecit ſpũſſanctus apoſtolos mobiles ꝙ in omnẽ terram diſperſi ſunt. Juxta illud pſ̃. xviij. In omnem terram exiuit ſonus eoꝝ ⁊c̃. Nam tũc impletũ ẽ illud Luc. xxj. Virtutes celoꝝ mouebũtur. Et Joh. xv. Poſui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis et fructus veſter maneat. Argẽtum enĩ viuum eſt ſatis mobile. Si aũt mortificatur ſtatim ſiſtitur. Ita predicatores viui vita gratie diſcurrũt ⁊ circũiunt ꝓ ſalute ꝓximi ꝓcurãda. Juxta illud Prouer. vj. Diſcurre feſtina ſuſcita amicum tuũ. Nono dr̃ incoinqnatus. et hoc eſt verũ tam formaliter ꝙ effectiue honeſta enĩ perſona nõ inhabitat loca turpia et immũda. nec ſpũſſanctus mẽtes turpes guloſas ⁊ libidinoſas dignatur inhabitare. quia Sap. j. dr̃ de ſpũſancto ꝙ non habitat in corde ſubdito peccatj. ideo de apoſtolis canitur. ꝙ ĩuenit in eis habitacula mũda et tribuit eis chariſmatũ dona. Decimo ſpũſſanct⁹ dicitur ſuauis Jux̃ illð. O ꝙ̃ ſuauis ẽ dñe ſpũs tuus ĩ oĩbus nob̃. Sap. xij. Nam ſuaues et mites facit quos inhabitare dignatur. non impatiẽtes non auaros. non turbidos. non impeduoſos. Famuli enĩ miniſtrãtes dominis facilime recipiunt mores dominoꝝ. ⁊ ideo quando ſeruiẽtes alicuius ſunt bene educati. ſignuꝫ eſt ꝙ ſeruierunt alicui nobili. Vñ metriſta. Et domini facies famuli ſpeculumqꝫ magiſter. Diſcipulo monſtrat ſignum moderamina regis. Si ergo ſuaues fuerim⁹ ad inuicẽ ſignum eſt ꝙ ſumus de familia ſpũſſancti. ideo dicit apl̃s. ij. Cori. vj. In omnibus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros. in multa patiẽtia. in longanimitate ⁊ in ſuauitate. ĩ ſpũſancto. Undecimo dr̃ amãs bonuꝫ actũ. facit enĩ homĩes de ꝓfectu alieno gaudere et hoc contra inuidos eſt qui de bonis alienis triſtantur. charitas v̾o econuerſo de bono actu letatur. Et hec charitas datur ꝑ ſpm̃ſctm̃. Roma. v. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus nr̃is per ſpm̃ſanctũ qui datus ẽ nobis. Duodecimo ſpũſſanct⁹ ẽ talis ꝙ nihil vetat bene facere. imo hortat̃ bene facere et hoc ꝯtra negligentes et accidioſos et ſil̃iter cõtra malos conſiliarios qui dominos ſuos aliquãdo impediunt a bono ꝓpoſito qð intendunt in elemoſynis ⁊ in operib⁹ pietatis. Cõtra quos dr̃ Prouer. iij. Noli ꝓhibere facere bene eum qui poteſt. quia talis obmiſſio tibi imputatur. Si potes ipſe bene fac. Tredecimo dr̃ humanus ꝓpter duo. ꝓ̄mo quia homĩes diligit ⁊ cũ eis libenter exiſtit. Jux̃ illud Prouer. viij. Delitie mee eſſe cum filijs hominum. Secundo qꝛ homines humanos facit nõ auſteros. nõ bellicoſos. Juxta illud Sap. xij. Docuiſti autem populum tuũ talia. qꝛ oportet iuſtuꝫ eſſe ⁊ humanũ. Decimoquarto dr̃ benignus quaſi beignitus. quia bene ignitos effecit quos bñ diſponit. Jdeo dr̃ de ſpũſancto. Sap. vij. Benignus ẽ enĩ ſpũs ſapiẽtie. ꝓpter quod dicit apoſtolus hominibus ne per iracundiam cõtriſtent̃ ſpm̃ſctm̃ dicens. Nolite ꝯtriſtari ſpm̃ſanctuꝫ ĩ quo ſignati eſtis. Eph. iiij. ⁊ infra. Eſtote autem inuicem benigni miſericordes donãtes inuicem ſicut ⁊ de⁹ in chriſto donauit nobis. Decimoqnto dr̃ ſtabilis. qꝛ quos inhabitat ſtabiles facit. et ꝑſeuerantes in bono ꝓpoſito. nec obſtat ꝙ ꝓ̄us mobilis dicebatur. qꝛ ſm̃ Rabanum. Spũs qðeꝫ qui impleuit omnia mobilis ſimul et ſtabilis dr̃. homo enĩ qui vbiqꝫ diſcurrit vbiqꝫ obuiam venit et repente vbi non creditur inuenitur. Omnipotẽs enĩ ſpũs vbiqꝫ ẽ vt ſignanter ſtabilis ſimul et mobilis dicatur. hec Raban⁹. Sil̃iter facit ſanctos ꝓficere ĩ bono de v̾tute eundo in virtutem. ⁊ ideo mobilis dr̃. Juxta illud. j. Corĩ. xv. Itaqꝫ fratres mei dilectiſſimi. ſtabiles eſtote ⁊ imobiles. abũdũtes in opere domini ſemper. Decimoſexto dicitur ſecurus. quia ſecuros nos facit per ſpem que ẽ certa expectatio future beatitudinis veniens ex gratia p̄cedentibus meritis. vt dicit Aug⁹ et magiſter. li. iij. diſ. xxvj. c. j. Creditor quando habet pignus ſufficiens a debitore ſecurus eſt de ſuis debitis. dominus aũt volẽs nos eſſe ſecuros de futura beatitudĩe dat nob̃ ſpiritũſanctũ loco pignoris. ſm̃ illud Eph. j. Credentes ſignati eſtis ſpũ ꝓmiſſionis qui eſt

17 pignus hereditatꝭ noſtre. Decimoſeptimo di=
citur omnē v̄tutē habēs . quia eſt patri filioq̃
coequalis et cōſubſtātialis .ideo canit̄ in ſym=
bolo. Qui cū patre ⁊ filio ſimul adorat̄ ⁊ con=
18 glorificatur. Decimooctauo ſpūſſanctus dici=
tur omnia ꝓſpiciens .quia omnia nuda ⁊ aper
ta ſunt oculis eius .ad Heb .iiij. Uel q̄ꝛ omnia
ſcrutatur .j. Corꝭ .ij. Uel q̄ꝛ ſpiritusſanct⁹ facit
hominē prudēter ꝓſpicere .q̄ꝛ de p̄teritis dat
cautelam .de p̄ntibus circūſpectionē .de futu=
ris ꝓuidentiā. Iuxta illud .j. Corꝭ .ij. Spūalis
19 I hō iudicat omnia. Decimonono dr̄ mūdus et
q̄dem mūdus eſt in ſe .et mundos facit quos ī
habitare dignatur .pſ̄ .l. Cor mundum crea in
me deus ⁊ ſpm̄ rectū innoua ī viſcerib⁹ meis
Et dr̄ notanter ſpm̄ rectum. Omnes enī recte
linee ſunt ſup rectam lineam ſtātes duo vtro=
biq̃ anguli aut recti ſunt aut duob⁹ rectis eq̄=
les. Recta linea ſpūſſanct⁹ eſt. Iuxta illud pſ̄.
Spm̄ rectū innoua ī viſcerib⁹ meis. Item alia
linea ē mens ſiue anim⁹. Eccſ. vij. Solūmodo
hoc inueni ꝙ fecit deus hominē rectū videli=
cet ſm̄ mentem. Cum ḡ ſpūſſanctus deſcendit
ſup iſtam lineā rectam neceſſario duo anguli.
id eſt .ratio et voluntas ſunt formaliter recti ꝑ
innocentiā. Iuxta illud pſ̄ .xxiiij. Innocentes
⁊ recti adheſerūt mihi .vel fuit eq̄lis duob⁹ re=
ctis ꝓpter penitētiā. Status enī penitētie eq̄=
parat hoīem ſtatui innocētie. ⁊ ideo lꝫ ratio ⁊
voluntas non ſint recte formaliter ꝑ inocenti
am .ſunt tn̄ recte ꝑ penitentiā. De q̄ rectitudīe
dr̄ Prouer .xxj. Qui rectus eſt corrigit viam.
Per has inq̄ operationes poteſt q̄s cognoſce=
re an habeat ſpm̄ſctm̄ per gratiā. Sunt autē
et alia tria ſigna . Et accipiūtur iſta tria ſigna
ſm̄ triplicem ſpeciē .in qua ſpm̄ſctm̄ legim⁹ ap
K paruiſſe. Apparuit enim ī ſpecie nubis ſupra
xp̄m transfiguratum. In ſpecie columbe ſuper
xp̄m baptizatum. In ſpecie ignis ſup apłorū
collegium ꝯgregatum . Primum ḡ ſignum eſt
abundantia lachrymaꝝ .⁊ ideo apparuit ī ſpe
cie nubis . Nubes enī fundūt pluuias ſup ter=
ram ⁊ ſpūs irrigat mentē deuotā quā inhabi=
tare dignat̄ fluuio lachrymaꝝ .vn̄ Gen̄ .j. Spi
rit⁹ dn̄i ferebat̄ ſup aq̄s. Et in pſ̄ .cxlvij. Fla=
uit ſpūs ei⁹ ⁊ fluent aque. Ideo dicit apłus ad
Roma .viij. Ipſe ſpūs poſtulat ꝓ nob gemiti=
bus īenarrabilibus .i. poſtulare facit ſm̄ glo.
Sꝫ q̄re ſpūſſanctus rigat mentē fluuio lachry
marū? rn̄det̄ vt mediātibus lachrymis deleat
culpas .q̄ꝛ cū nubes fundūt pluuias .tūc mū=
dant plateas. Sic ſpūſſanctus fundit ī homīe
lachrymas vt mediātibus lachrymis purget
culpas .q̄ꝛ dicit Bern̄. Spūſſanct⁹ odit ſordes
nec habitare pōt in corde ſubdito pctīs . Qui
enī ꝓprium eſt peccata repellere .ipſi ⁊ ꝓpriū
eſt pctā odire .nec in vno domicilio ꝑiter mo=
rabuntur tāta mūdicia ⁊ tanta īmundicia. Ex
emplū de luce et tenebra q̄ nō ſe cōpatiuntur ī
vno emiſperio .ſed mutuo ſe expellūt .vel ideo
mētem lachrymis irrigat vt angelos letificet.
q̄ꝛ dicit Bern̄ .ſup Cant. Lachryme penitētiū
vinū ſunt angeloꝝ .quia in illis calor vite. ſa=
por gratie .guſtus indigētie . ſuauitas redeūtꝭ
inocētie .recōciliationis iocunditas. et ſerena
te cōſcientie ſuauitas. Secundū ſignum eſt di=
miſſio iniuriaꝝ .et ideo apparuit ī ſpecie colū=
be que felle caret .vn̄ qn̄ homo inuenit ſe para=
tum ⁊ benignū ad remittendū iniuriam ſibi fa=
ctam euidens ſignū eſt ꝙ ſpm̄ſctm̄ habet cum
quo nullū odium ſtare poteſt ſed amor. Odiū
nanq̃ animū inflāmat amaricat et indurat .ſꝫ
ſpūſſanctus per oppoſitas cōditiones deſcri=
bitur. Nam comparatur rori vnctioni ⁊ melli.
Inq̄ꝓtum enim cor odio inflāmatum refrigerat
dr̄ ros Eccī .xviij. Nonne ardorem refrigerat
ros? ideo petit eccleſia . Corda nr̄a ſpūſſancti
mūdet infuſio .⁊ ſui roris intima aſperſione fe=
cundet. Inq̄ꝓtum v̊o cor odijs induratū mol
lificat dr̄ vnctio. De qua .j. Joh .ij. Unctionē
habetꝭ a ſancto ſcꝫ ſpiritu et noſtis oīa ſcꝫ ne=
ceſſaria ad ſalutem. Et infra. Unctio eius do=
cebit vos de omnib⁹. Quādo v̊o cor amarica
tum dulcorat dr̄ mel. De quo Eccī .xxiiij. Spi
ritus meus ſuper mel dulcis. Tertiū ſignū eſt
deſiderīū ſupernoꝝ .et ideo ſpūſſanctus appa
ruit ī ſpecie ignis . Sicut enī ignis naturaliter
tendit ſurſum ⁊ ſe celo ꝯiūgit. Ita ſpūſſanctus
corda illoꝝ quos accēdit ſurſum eleuat .vt ter
rena faſtidiant et celeſtia deſiderēt. Iux̄ illud
Ezech .viij. Eleuauit me ſpūs inter celū ⁊ ter=
ram. Non enī dixit .poſuit me in celo .quia ibi
tm̄ ſunt boni .nec dixit .poſuit me in terra quia
ibi manent auari .ſꝫ dixit. eleuauit me int̄ celū
⁊ terram .q̄ꝛ ibi debēt eſſe fideles xp̄iani. Cur⁹
ratio ē .q̄ꝛ aliquādo habēt aſcēdere verſus ce=
lum celeſtia cōtemplando .et aliquādo verſus
terram ꝓximoꝝ vtilitatē miniſtrādo. Sed h̄
oritur vna dubitatio .vtrum gratia ſpūſſancti L
det̄ neceſſario homini ſe quātū poteſt ad gra=
tiam p̄paranti? rn̄det̄ neceſſitas eſt duplex .q̄=
dam eſt neceſſitas infallibilitatis .et quedā ne=
ceſſitas creationis. Neceſſitas creationis nul
lo modo cadit in deum. Neceſſitas aūt infalli=
bilitatis cadit in deo ex ꝓmiſſo ſuo et pacto ſi=
ue lege ſtatuta .vn̄ nobis ꝯſtat cum lege ſtatu=
ta quia viator facit qd̄ in ſe ē diſponēdo ſe ad
gratiā ꝙ hebeat grām . poſſet tamen de⁹ muta
re legem circa illam ꝑſonam ſi vellet . Et talis
quātūcūq̃ ſe diſponeret nō hr̄et .quia diſpoſi=

tio hominis nullā cauſalitatē h; reſpectu gra=
tie de neceſſitate q̄ gratia excedit oēƺ operati=
onē naturalē. nec eſt poſſibile ꝙ homo merca=
tur ꝑ quodcūq; opus naturale ꝑmā grāƺ d̄ cō
digno. hec Uol. lec. cxlv. Et addit ꝙ in hac q̄=
ſtione magis pie q̄ꝫ logice eſt loquenduƺ. q. d.
magis credendū eſt ꝙ gratia deī ꝑparanti ſe
ad eam. Et ad hoc ſonat glo. Aug. ſuper illud
Roma. v. Juſtificati ꝑ fidem pacem habeamꝰ
dicens. Deus reſpicit ꝯfugiētes ad ſe aliī eēt
iniq̄tas in eo. Sƺ impoſſibile ē ꝙ iniq̄tas ſit in
deo. ḡ impoſſibile eſt ꝙ deus nō recipiat cōfu
gientes ad ſe. ḡ cōfugiens ad deum neceſſario
conſequitur grāƺ. Et xp̄s dicit Apoc. iij. Ego
ſto ad hoſtiuƺ et pulſo ſi q̇s aperuerit mihi in=
troibo ad euƺ ⁊ cenabo cum eo. Sed iſte q̄ diſ=
ponit ſe faciendo q̄ꝫtū in eo eſt aperit ſibi. ḡ ne
ceſſario intrat. Cōfirmatur iſta ratio. quia iſte
aperiēti ſibi aut ītrat aut nō ītrat. Si nō ītrat
ḡ fruſtra pulſat qḋ impium eſt dicere. Sƺ ſi in=
trat ergo grāƺ dat. ideo dicit Anſhel. ꝙ illa ē
cauſa. q2 deus non dedit gratiā diabolo et pſe
uerantiam quā ipſe accipe noluit. vñ ratio. nō
accepit diabolus gratiā eē pſeuerantiā q2 deꝰ
nō dedit. Sed ideo nō dedit deus. q2 ipſe non
accepit. ḡ q̄cūq; ſe ꝑparat vt accipiat neceſſa=
rio accipit gratiā. Sƺ ꝯtra hoc. d. a. Quibuſ=
cunq; deꝰ dat gratiam gratis dat libere et ex
ſola miſericordia. ḡ q̄ꝫcūcunq; ſe homo diſpo=
nat ē ī libera volūtate dare ſibi grāƺ vel nō da
re. Itē ſi homo compatur ad deū ſicut lutum
ad figulū. Hiere. xviij. Sicut lutū ī manu figu
li. ſic nos ī manu dei. Sƺ lutum q̄ꝫtūcūq; ſe pa
rat non recipit a figulo formā ex neceſſitate. ḡ
nec homo gratiā q̄ꝫtumcūq; ſe parat. Ad pri=
mam rationē dic ꝙ deꝰ dat ex miſericordia et
grā ſua, ꝑ tāto ꝙ talē legē miſericordiī ſtatuit
⁊ obſeruat. Sƺ ſtāte lege neceſſario dat grām
neceſſitate cōmuni. Ad ſcḋam q̄ꝫuis ſumꝰ tāq̄ꝫ
lutum per compationem ad deū aliquo modo
nō tñ ſimilitudo currit in omnibꝰ nec eſt pactū
inter artificē ⁊ lutū dato ꝙ eſſet artifex poſſit
frangere legem pacti lege manēte. nec lutū po
teſt aliq̄d apud artificē ꝓmereri. nec de ꝯgruo
M nec de ꝯdigno. Quātum ad ſcḋm ponitur pec
catoꝝ per dona effugatio cum dr̄. effugiet fi=
ctū. Circa qḋ notandū ꝙ filij iſrl̄ de terra ſctā
ſeptē gentes fugauerūt. quaꝝ noīa ponuntur
Deut. vij. ꝑma vocabaī gergeſeus. ſcḋa amor
reus. tertia eueus. q̄rta etheꝰ. q̄nta chananeꝰ
ſexta iebuſeus. ſeptima phereſeus. Sed per fi
lios iſrael ſignificantur xp̄iani q̄ videnī deū ꝑ
fideƺ. Per ſeptem ꝑdictas gētes figurāī ſeptē
peccata mortalia ſeu capitalia q̄ debent boni
xp̄iani de cordibꝰ ſuis effugare vincere ⁊ expu

gnare. ſi terraƺ ꝓmiſſionis velint feliciter ſub=
intrare. ⁊ hec fugatio debet fieri ꝑ ſeptem do=
na ſpūſſancti. Prima gens vocabaī gergeſeꝰ.
īterꝑtaī aūt gergeſeꝰ colonū eijciens ⁊ ſignifi
cat ſupbiam q̄ ꝑmum angelū de celo eiecit. ſic
delarat magiſter li. ij. diſ. vj. c. ij. ꝙ ꝓpter ſup=
biam merito de celo empirreo in quo cuƺ alijs
fuit eiectus eſt in iſtum caliginoſum aerem cuƺ
oībꝰ ſue prauitatis cōſortibus. hec inquā non
ſolū angelū ſed colonū padiſi de ſua poſſeſſiōe
eiecit ſcƺ Adā. Geñ. iij. hec q̄dem vt ⁊ nos de
poſſeſſione celi excludit ſe ſb̄ triplici ſpecie vir
tutum fingit ⁊ occultat. Primo ſub ſpecie zeli
alioꝝ dicta ⁊ facta temere rep̄hēdēdo. Tales
enī in q̄bus ſe fingit et occultat ſupbia in ſe cō=
fidentes tanq̄ꝫ iuſti. ceteros aſpernātur more
phariſei q̄ facta publicani redarguit et ſeipſuƺ
meliorē falſe iudicauit. Luc. xviij. Scḋo ſe fin=
git et occultat ſb̄ falſa ſpecie ſpūalis ꝓfectꝰ ꝓ=
ximi. et iſta fictio eſt longe ꝑiculoſior ꝑma. q2
ſicut dicit Augꝰ. x. li. ꝯfeſ. Hic penā nulla daī
facultas homini ſeip̄m explorādi. videlƺ vt cū
in illis actibus quos facit quis, ꝓ ſalute alioꝝ
aliqua ſe immiſceat elatio vanitatis. ⁊ hoc fre=
quenter accidit vel euenit in illis q̄ ꝓ ſalute ali
orū aliq̄ bona opa in publico faciunt vt ipſos
laudari ꝯtingat. Qḋ euidēter oñdit Gregꝰ. in
ſeipſo aſſerēs ī fine mo. ꝙ q̄ñq; in ſua doctrina
ꝓ honore diuino ſinceriī inchoata q̄daƺ elatio
ꝓprie complacētie ſe imiſcuerit q̄ꝫ ſtatim vt ꝑ=
pendit vtiliter expulit dicēs. Pro te non ince
pi nec ꝓ te dimittā. Tertio ſe fingit et occultat
ſb̄ ſpecie humilitatis ⁊ ſingularī ſanctitatī. q2
ſm̄ Aug. maxime apparet in his qui de mundi
ꝯtemptu et de ſordidis veſtibus in ſeipſis glo
riantur. Naƺ ſicut ipſe dicit. ij. ꝯfeſſi. Sepe hō
de ipſo cōtemptu vane glorie vanius gloriaī.
Et iſta fictio ſeu occultatio ſupbie tāto ē peri=
culoſior quāto ſb̄ ſpecie ſanctitatī ⁊ religiōīs
decipit. vt dicit Augꝰ. Sed hoc fictū fugit ſpi
rituſſctūs. ideo debet hō illud fugare a ſe ⁊ vin
cere ꝑ donū ſpūſſancti qḋ dr̄ timor. Naƺ dicit
Augꝰ li. xiiij. de ciui. dei. Timor eſt amor fugi= N
ens qḋ ei aduerſatur. ſ. ſupbiam. Uel timor eſt
ſpecialis fuga mali. ne perdat hō qḋ amat. Et
hec deſcriptio ſumpta ē de glo. Aug. ſup Joh
x. vbi legitur de mercēnario. Iſte q̄dem timor
malum culpe qḋ inuenit ī hoīe expellit. Juxta
illud Ecci. j. Timor dñi expellit pctm̄ ſcƺ ſup=
bie qḋ eſt peccatū maximū. pſ̄. xviij. Emūda=
bor a delicto maximo. ideo dr̄ Ecci. xxiij. Ni=
hil meliꝰ videlƺ ad fugunduƺ ſupbiam q̄ꝫ timor
dñi. Et Bern. ſup Cant. In veritate didici nīl
eque efficax eē ad ꝓmerendū gratiā retinēdaƺ
et recuꝑandam q̄ꝫ ſi omni tꝑe coram deo inue=

niaris non altū ſapere ſed timere. Timor enī
ſpūſſancti hominē humiliat vt gloriā eternam
ſuſcipiat. Quia dr̄ Prouer. xxix. Humileʒ ſpū
ſuſcipit gloria. Et Eccli. j. Timor dn̄i gloria et
gl̄iatio. ⁊ Eccli. x. Semen hominuʒ honorabit̄
hoc qd̄ timet dn̄m. Sed. d. ꝙ poſſunt hoī timo=
rē incutere? rn̄de. cōſideratio culpabilitat̄ ſue
Si enī tātuʒ timet aliq̄s cuʒ ſe ſcit reū eſſe vni=
us criminis in curia alicuius terreni iudicis ⁊
ꝑncipis. q̄ꝫtum timere poteſt qui tot ⁊ tantoꝝ
criminuʒ ſcit ſe eſſe reum apud iudicē ſtrictiſſi=
mū. Legit̄ de quodā rege nobiliſſimo qui fuit ī
grecia. ꝙ memor maloꝝ ſuoꝝ ⁊ diuini examīs
ſemꝑ timidus erat. etiā cuʒ ſolēnitates cū ſuis
principib⁹ celebraret qui interrogatus a quo=
dam fratre ſuo cur timeret et triſtaretur? Vo=
luit cauſam ſue triſticie oſ̄dere. miſit buccina=
tores ſuos ante portas eius ꝙ ſm̄ ꝯſuetudinē
illius regni certiſſimū erat ſignū mortis. et cū
frater regis ad regem eſſet adductus ⁊ nō mo
dicum timeret ⁊ valde triſtis eſſet. inq̄ſiuit rex
quare nō gauderet? cui cuʒ frater rn̄diſſet quō
in ſtatu iſto poſſet gaudere indicauit et ei rex
cauſam triſticie ſue. Si enī tātuʒ timebat ille q̄
ſciebat regem eſſe fratrem ſuum ⁊ qui in nullo
ſe ſciebat eſſe culpabilem apud eum. q2 aliqua
ſigna offenſe audierat. merito timere pōt q̄ tot
⁊ tantis ſcit ſe eſſe culpabilem apud deū maie=
ſtatis. Ideo dicit Hiero⁹ in ep̄lis. Si tanta cu
ra ꝑtimeſcitur iudicium pulueris. quāta itētio
ne cogitandū eſt qua formidine ꝑuidenduʒ eſt
D iudiciū maieſtatis. Secunda gens dicit̄ amor=
reus. ⁊ interpretatur amaricans vel amara lo
quēs. ⁊ ſignificat inuidā que tota eſt fellita in=
trinſec⁹. q̄ in ſe ſemꝑ eſt amaricata ſemꝑ ama=
ra diffundit. Dicit enī Ariſ. li. ij. de animalib⁹
quidam coruus eſt animal qd̄ ꝯtra naturā om
nium alioꝝ animaliū habet fel ī aure ſil̄e felli
hoīs in colore. et eſt aīal amaꝝ et forax nimis
et hoc aīal ſignificat inuidū vel inuidiā q̄ fel in
aure gerit. q2 quicq̄d audit in amaritudinē of=
fenſionis ꝯuertit ⁊ naſcitur ex ſuperbia. vt di=
cit Greg⁹. q2 ſupbus inuidet vt ſibi alius coe=
quetur. Et hec inuidia ſb̄ triplici ſpecie v̄tutū
ſe fingit ſeu occultat. Prima q̄deʒ ſb̄ falſa ſpe
cie zeli et rectitudinis. et hoc maxime cōtingit
in illis q̄ dicunt ſe ſolum odire vitia hominum
⁊ tn̄ ſi diligēter ſe reſoluerent inuenirēt ſe non
vitia odiſſe ſed naturam. q2 inuidēt alijs ī hoc
ꝙ ſibi parificātur vl̄ qd̄ ipſos excellunt in his
q̄bus ipſi ſingulares appetunt apparere. Et
iſta fictio ſm̄ Greg. eſt nimis ꝑiculoſa quia eſt
difficilis ad cognoſcēdum et etiaʒ ad repellen
dum. Nam vt dicit idē. xxxij. moral̄. Error dū
v̄tus creditur difficile emēdatur. quia ſepe dū
homo credit ſe exercere virtutis actuʒ potius
exercet vitioſum. Secūdo ſe fingendo ſb̄ falſa
affectiōe fraterne charitat̄ occultat qd̄ maxīe
apparet ī ill̄ q̄ ſūt ex ſpeciali affectu ad aliq̄s
perſonas vel ad ordineʒ aliquem inclinati qui
moleſte ferunt ꝙ alijs ordinibus aliquid com=
modi ꝓueniat aut honoris. ⁊ iſti frequēter ex=
tenuāt bonum qd̄ relucet in perſonis aliorum
ordinuʒ ſiue in ꝯuerſatione exemplari ſiue do
ctrina ſalutari qd̄ exinde contingit. q2 timent
ꝙ vtilitati et ſtatui alioꝝ depereat ad qd̄ ma=
gis inclinatur ex affectione ſingulari. Et iſta
occultatio ſingularis affectionis nimis eſt pe=
riculoſa quia per eā homo triplex diſpendium
incurrit. Primū eſt ſui amoris incertitudo. ꝙ
patet ex hoc. Naʒ ille qui ad aliquem priuato
amore afficitur. in hoc qn̄qꝫ poteſt decipi quia
vel ille ad quem afficitur non eſt ita bon⁹ ſicut
eſtimat vel ſua ꝓuata diffinitio facil⁹ in amorē
carnalem degeneratur quoruʒ neutrum poteſt
cōtingere in amore cōmuni quo homo ad om=
nes ſtatus bonorum hominū cōmuniter affici
tur. Secundum diſpendum eſt eterne merce=
dis extenuatio. Nulluʒ enī opus eſt meritoriū
vite eterne niſi ſit informatum charitate, ꝓpt̄
quod quāto amor illud bonū cauſans ē reſtri=
ctior tanto valor operis eſt minor. hoc autem
amor hʒ cōmunis ꝙ auget meritum boni ope=
ris. Quia certuʒ ē quanto magis amor diuin⁹
ad plures bonos act⁹ extendit̄ ꝑ beneficenti=
am. tanto meritum illius actus multiplicatur
Tertium diſpendium eſt extenuatio diuini ho
noris. Per amorem enī cōmunem diuinus ho
nor augetur. et omnes virtutes multiplicātur
ꝙ non fit per amorem priuatum. Tertio ſe oc=
cultant ſub ſpecie amoris falſe ꝑtendentis ſa=
lutem ꝓximi. ꝙ maxime apparet in illis qui ſb̄
ficta ſpecie amoris humane ſalutis alijs inui=
dent de bonis ſibi diuinitus cōceſſis aſſerētes
ꝙ hoc ideo faciunt quia timent ꝙ talia bona
ſaluti eorum non expediant et ꝙ non mouean
tur ad hoc ex amore. ſed pl⁹ ex fomite odij vel
rancoris. ⁊ iſta fictio tanto eſt ꝑiculoſior dua=
bus ꝑmis. quāto latenti⁹ hominem decipit ſb̄
ſpecie diuini amoris ⁊ ſb̄ ficto appetitu huma=
ne ſalutis. Iſtud fictuʒ fugit ſpūſſanctus. ideo
debet q̄libet homo illud fugere et vincere ꝑ ſe=
cundum donū ſpūſſancti videlicet intellectus
quo homo aduertat ꝑncipium nature ſue ⁊ cō
participem et dulcē ſe ꝓximo ꝑbeat. et non ſo
lum ad aliquos ſpecialiter affectionem habe=
at. Sed ad omnes exemplo xp̄i q̄ charitatē ad
omnes habuit. ſicut ⁊ hoc patet ex tribus. pri
mo quia tāta ſollicitudine et diligentia omni=
um noſtrum ſalutem queſiuit. ac ſi tot⁹ honor

ſuus et eterna ſua felicitas ex ea dependiſſet.
Secūdo quia tanto feruore charitatis noſtrā
ſalutem ſitiens ad opus redēptionis nr̄e tan=
to accelerauit ꝙ coram Pilato interrogatus
noluit rñdere. Ioh. xix. Ne opꝰ noſtre ſalutis
per momētum tpis differretur. Tertio lꝫ mi=
nima gutta ſui p̄cioſi ſanguinis ad noſtram re=
conſiliationē ſuffeciſſet ex amoris tñ plenitu=
dine quē habuit ad omnes generaliter. totum
ſanguinē ſuuꝫ ꝓ nobis effundere voluit. ita vt
nihil penitus remaneret. qđ ptꝫ per hoc. quia
totum ſanguinē inter cutaneū effudit in flagel=
latione. totum ſanguinē venarum effudit ī cru
cifixione que fuit facta in manibꝰ ⁊ in pedibus
qꝛ ibi vene totius corpis cōcurrunt. Sangui=
nem v̄o cordis miraculoſe poſt mortē effudit
in lateris apertiōe, ꝓpter quā effuſionem vt te=
ſtatur ꝓpheta in pſ̄. ci. Oſſa ſua ſicut cremiuꝫ
aruerūt. Et tñ notandū eſt ꝙ intellectus p̄nci=
paliter valet ad fugationem inuidie ſe ſub his
ſpeciebꝰ v̄tutum occultantis. Naꝫ ad fugādū
ſeu ad curandum p̄mum pctm̄ inuidie ſe ſb̄ fal
ſa ſpecie zeli occultantis duplex eſt remedium
Primum ē iſtius vitij cognitio vl' reſpicit iſti=
us vitij cognitionē ſm̄ eius curationē. Naꝫ q̄
intelligere deſiderat an ip̄m hominē aut potiꝰ
ip̄ius vitium odiat hō ſeip̄m ꝑſcrutetur et dili=
gēter intēdat vtrꝫ ſincero corde et dulciter ad
illuꝫ afficiatur cuius vitium ꝑſequitur. ⁊ ſi in=
uenerit ꝙ illum hominē dulci corde amplectit̄
ſignum eſt ꝙ ſolum ip̄ius vitium deteſtatur. qꝛ
dicit Gregꝰ. v. moral. Affectꝰ interne dilectio=
nis excludit amaritudinē odioſi liuoris. Si g̃
erga illū aliquā amaritudinē ſui cordis dep̄hē
derit nouit ⁊ intelligat ſe non ip̄ius vitium. ſꝫ
naturā ſb̄ falſa v̄tutis ſpecie deteſtari. Et huiꝰ
inuidie Gregꝰ triplex ſignum ponit. Primum
ē. facies hominis ex eo palleſcit ꝙ ip̄m cui inui=
det intuetur. Secundū ꝙ oculos ſuos dep̄mit
nec ip̄m delectabiliter valet intueri. Tertium
ſignum ꝙ intus ſepe ꝑ inuidiā tanto amaricat̄
ꝙ p̄ interna amaritudine dentes quadaꝫ p̄ſſio=
ne ſtrident et membra exteriora frigeſcūt. Se=
cundū remediū curatiuū huius vitij in hoc cō
ſiſtit ꝙ homo diſcretionis oculo dulciter pen=
ſet ꝙ ꝓſperitas ꝓximi bonum ſuum in nullo di
minuit. et ideo ſibi congaudere debet in bonis
ſibi diuinitus conceſſis. Ad curandum ſcđam
ſpeciem inuidie ſe occultātem ſb̄ ſpecie frater=
ne dilectionis remediū in hoc ꝯſiſtit. ꝙ homo
cōmunem amoreꝫ habeat ad omnes bonos et
diligēter fugiat omnē amorē ſingularem ⁊ pri
uatum ac omnē acceptionē ꝑſonarum. et ꝙ ꝑ
ſuum amorē ad nullum ſe inclinet niſi inq̄tum
per hunc ad eternam beatitudinem dirigi po=
terit et iuuari. qꝛ ꝑ hoc omnino excludit omne
odium qđ ſe occultare cōſueuit ſb̄ ſil'ata ſpecie
ficte dilectionis fraterne. Ad curādum autem
et fugandum tertiā ſp̄em inuidie que occultat
ſe ſb̄ ſpecie amoris humane ſalutis cōſideret.
ꝙ ſi ip̄e maius bonum in ſe haberet q̄ꝫ ſit illud
de quo inferre ſolet, ꝓ quāto timeret hoc eē ip̄e
dimentū ſue ſalutis. an tunc ſibi videatur ꝙ il
lo bono vti poſſit ſine ſue ſalutis diſpendio. et
cum hoc īuenerit et ſi de hoc fratri inuidet. tūc
certus ſum ꝙ talis ex fomite odit perſonam ⁊
non odit vitium. et iſta inuidia potiſſime ꝑ hoc
expellitur ꝙ homo ſincere deſideret ꝙ quili=
bet homo poſſit vti bonis ſibi diuinitus con=
ceſſis ad laudem dei ⁊ ꝓ ſue ſalutis augmento
et ꝙ circa diſpendiuꝫ ſalutis alteriꝰ nullatenꝰ
occupat̄. ⁊ tūc ꝑfecte fugabit illam inuidiaꝫ q̄
ſb̄ ficta ſpecie amoris humane ſalutis ſe ꝯſue=
uit occultare. Tertia gens dr̄ eueus et īterpre
tatur lapides colligens. et figurat iracūdiam
et rancorem q̄ colligit petras cōfuſionis et la=
pides ſcandali vt iurgio iaciat cōtra ꝓximum
ſicut patet de iracundia Semei qui egredieba
tur ⁊ mittebat lapides contra dauid. ij. Reg.
xvj. Iſta quidem ira fingit ſe ⁊ occultat ſb̄ tri=
plici ſpecie v̄tutum. Primo ſb̄ ſpecie zeli iuſti=
cie. de hoc Gregꝰ. xxxij. moral. Plerūqꝫ in vl=
ciſcendis vitijs crudelitas agit̄ ⁊ iuſticia puta
tur atqꝫ immoderata ira zeli iuſticie meritum
creditur. Secundo ſb̄ ſpecie charitatis ꝓximi ⁊
vtilitatis eius qđ apparet in illis q̄ dicunt non
ſe iraſci ꝓximo niſi ꝓ tanto. qꝛ res ꝑ ip̄o geſta
eſt contra ſalutem facientis. Tertio ſb̄ colore
māſuetudinis ⁊ patiētie qđ ī illis maxime ꝯtin
git q̄ ſe grauius vlciſcūtur tacendo et nihil lo=
quendo. quia ex hoc tendunt ſibi vtilitatem ta
cēdo veritatem ſubtrahere vt ex hoc ꝓximus
grauius incurrat nocumentū. Hoc fictuꝫ quo
ad p̄mum malum eſt. ad ſecundū peius. ad ter
tium peſſimum. ideo ſpūſſanctus fugit illud q̄ꝓ
obrem ſi ſuſcipere vis ſpm̄ſctm̄ fugare ⁊ vince
re debes tale fictum et hoc fugatur et vincitur
per donū ꝯſilij ꝯſequendo videlꝫ xp̄i ꝯſilia de
patientia ⁊ tollerātia iniuriaꝝ. Iux̄ illđ Mat.
v. Ego dico vobis nolite reſiſtere malo. Sꝫ ſi
q̄s te ꝑcuſſerit in vnā maxillam p̄be ei alteram
quia ſic per patientiaꝫ vincit omnem iram. Et
certe conſilia dei in hoc ſequi debet homo et p̄
omnibus ꝯſiliarijs ip̄e eſt eligendus. Iuxta il
lud Eccī. vj. Multi pacifici ſint tibi et conſilia
rius ſit tibi vnus de mille. ⁊ ille vnus eſt ſpūſ=
ſanctus. De quo Tob. iiij. Omnia cōſilia tua
in ip̄o ꝑmaneāt. Et ſine illo cōſilio nihil debes
facere. Iuxta illud Eccī. xxxij. Fili ſine conſi=
lio nihil facias et poſt factum non penitebis.

Quarta gens dr̃ etheus qui interpretatur ſtu-
por vel formido. et ſignificat accidiam que fa-
cit hominem ſtupidum et formidantē opa vir-
tuoſa. hec etiã ſe fingit et occultat. pmo ſb fi-
cta ſpecie diſcretiōis qd maxie apparet ī illis
qui dicunt q libenter exercerent ſe in opibus
ſtrēnuis niſi hoc metam diſcretionis ꝛ natura
lis virtutis excedere ſe timerent. Et ſic vitium
accidie ſb ficta ſpecie diſcretionis latenter ſe
occultat. Secundo ſb ſpecie humilitatis quod
maxime apparet in illis qui dicunt q libenter
feruenti⁹ orarent ꝛ crebrius elemoſynis ꝛ ope
ribus pietatis inſiſterent. Si ex inde fauorem
humane laudis et ppriam complacentiã inci
dere nō timerēt. Et ita vitium accidie ſe occul-
tat ſb ſpecie ficte humilitatis. Tertio occultat
ſe ſub ſpecie deuotionis et ſpūalis feruoris q
maxime apparet in illis qui dicunt. ideo ſe pre
termittere quorundam vtutum exercitium ad
qd reqritur exterior occupatio. vt intime con-
templationi et feruori deuotionis eo amplius
in deum inardeſcant. et ſic torporem ſue acci-
die ſb ficta ſpecie deuotionis occultāt Sz hoc
fictum fugit ſpūſſanct⁹. ideo ſupare vl fugare
debet homo eā p quartum donū ſpūſſancti qd
dr̃ fortitudo. Nam cōtra pmam fictionem vel
occultationem ꝯſideret q forte multi debilio-
res eo magis ardua p cooperamē diuinū ope-
rantur et firmiter ſperant in dei adiutorio qui
ipos per ſuam gratiā in bonis actibus poterit
vigorare ꝛ ꝯfortare. et ſic dicat cum apoſtolo
Omnia poſſum in eo qui me ꝯfortat. ad Phil.
iiij. Contra ſecundam occultationē qn homo
timet q ſibi de virtutis exercitio aliquid inci-
dat complacentie ppꝛie vel humane. tunc dili-
genter debet penſare vtrum ad talia opa exer
cenda in publico aſtringatur ex neceſſitate vel
charitate. Et ſi ex neceſſitate puta quia ptinēt
ad veritatem vite ſicut doctori incumbit veri-
tatis doctrinā in publico docere. tūc ppter ta
lem timorem cōplacentie incidēdo. non dimit
tat ea in publico frequentare. quia dato q ſibi
de hoc illabatur cōplacentia. ab illa debet viri
liter ꝛ fortiter mentem auertere et dicere cum
Greg. in fine moral. ppter te nō incepi nec p-
pter te dimittam. Si aūt ad talia opera ſolum
aſtringatur ex charitate vel volūtatꝫ arbitrio
tunc debet tamdiu freqūtare in puato donec
ex freqūtia actuum animus eius tm̄ firmetur
in bono virtutis ꝛ amore diuino q poſſit illos
actus etiam ī publico ꝛ ſine periculo humane
cōplacentie exercere. Contra tertiam fictionē
ꝯſideret q aliud eſt tempus quo contemplati-
oni debet vacare. ꝛ aliud quo vtutū exercitio
debet inſiſtere. Nam ſunt quedam opa ad que
homo obligatur ex neceſſitate diuini pcepti vl
ſtatuti eccleſie que ptermitti nō poſſunt. ppter
qcunqꝫ cōtemplationē ſicut homo orat voca-
liter. p beneficio paſſionis dn̄i noſtri laudes de
bitas pſoluēdo. vel q corpi xpi reuerentiā ex-
hibeat. cum locus et tps hoc exigūt. qꝛ ex ho-
rum tranſgreſſiōe homo faciliter poſſit incide-
re in articulum damnatū in cōcilio vienn̄. per
clementem qntum de hereticis ad dn̄m. Quin
tus populus dr̃ chananeus ꝛ interptatur poſ-
ſeſſor vel negociator et deſignat auariciã vel
auarum qui poſſeſſiones mediātibus negocia-
tionibus et cum alijs iniuſtis acqſitionib⁹ bo-
na tpalia auget vel acqrit modo quocūqꝫ poſ-
ſit. Cōtra qd dicit beat⁹ Aug⁹ d vbis dn̄i. ſer.
xv. Que eſt iſta auiditas concupiſcētie: ꝛ cum
ipe belue habeāt modū. q tūc rapiunt quādo
eſuriunt. parcunt vo pde qn̄ ſentiūt ſaturita-
tem. Inſatiabilis eſt ſola auaricia diuitū ſem-
per rapit et nunq ſatiatur nec deum timet nec
hominē veretur. nec patri parcit nec matrem
noſcit nec fratri obtempat. nec amico fidē ob-
ſeruat. viduā opprimit. pupillum inuadit. libe
ros in ſeruitium reuocat. teſtimoniū vilium p
fert. res mortui inique occupat. hec oia facit q
ſi et ipe non moriatur. hec Aug⁹. Iſta quidem
auaricia occultat ſe ſb triplici virtutū ſpecie.
Primo ſb ficto colore pudētie ꝛ neceſſitatis.
qd oſtēdit Greg⁹. xxxj. moral. ſic dicēs. Aua-
ricia quoqꝫ diuitū animū qſi ex ratiōe ſolet ex-
hortari ptēdens ſibi q ſine culpa ſit. q qdam
habēda cōcupiſcat eo ptextu potiſſime. qꝛ eas
nō multiplicare appetit. Sed eger ptimeſcit ꝛ
qd ali⁹ male retinet ipe in actib⁹ pietatꝫ vtilius
expendat. Et illud vitium eſt ſollicite repben-
dendum. Quia ſm Greg. Nemo poteſt ſince-
ro corde et feruido amore ad bonum diuinum
affici niſi cupiditate auaricie q radix ē omni-
um malorum a corde ſuo ſtudeat fundit⁹ extir
pare. Et eſt ſciendū q tria genera hominū ca
dunt in hoc vitium et ſb virtutum ficta ſpecie
occultatum. Primi ſunt qui ſolum ſiſtunt ī in-
teriori deſiderio cupiditatis nec eam in exteri-
ori ope exequūtur quia forte aduertunt q res
ipas qs deſiderāt adipiſci nō poſſunt qs ſi ſpe
rarent ſe ꝯſequi libenter cupiditati in exterio-
ribus actionibus inhiarent. et iſta cupiditas
interior eſt pctm̄ mortale. lꝫ infimum gradum
teneat in gradibus interiorib⁹ cupiditatis. Se
cundi ſunt qui non ſolum res concupiſcūt fer-
uenti deſiderio cōcupiſcētie. verū etiā p ipaꝝ
executione diligēs ſtudiū exterius impēdunt
quis res illas quandoqꝫ in effectu minime cō
ſequuntur. Et iſta cupiditas ſcdā gradū tenet
in actibus peccati mortalis. Tertij ſunt q non

ſolum terrena feruenti deſiderio concupiſcūt. verum etiam eis aſſequendis tanto ſtudio aſſiſtunt ꝙ non aduertunt vtrum eas iuſto vel iniuſto ex titulo conſequantur. et iſta cupiditas ſummum tenet gradum peccati mortalis. Talibus ſm Aug. nunꝗ̄ ex quacunqꝫ contritione peccatum remittitur niſi oblata ſm facultatez reſtituant. Et ponitur. xiiij. q. vj. c. Si res. Si res aliena ꝓpter quam peccatum eſt reddi poteſt et non redditur penitentia non agitur ſed ſimulatur. Si autez veraciter agitur nō remittitur peccatum niſi reſtituatur ablatuz ſi reſtitui poteſt. et ſunt verba Auguſ. in epiſtola ad macedonium. Secundo ſe occultat ſub ſpecie pietatis ꝙ maxime apparet in illis qui credūt ꝙ ꝓpter nihil appetant tempalia niſi vt habeant vnde ſuis paupibus vl' ſuis cognatis indigentibus vel etiam eccleſijs vberius ꝓuideāt. et ſub hoc ꝑtextu multi cum magna auiditate ſuperflua congregant. ⁊ in illud vitiū ſimiliter

y incidunt tria genera hoīuz. ¶Primi q̄ non ſoluz res ex auaricia iniuſte acquirunt. verum etiaz acquiſita male et ꝓdigaliter conſumunt. puta in voluptatibus in pompis et huiuſmodi. Secundi ſunt perſone eccleſiaſtice et religioſe q̄bus ꝓ tanto crines radūtur in capite vt ꝑ hoc deſignetur ꝙ mens ipſorum per feruēs deſiderium libere debet eleuari in deū et nequaꝗ̄ deprimi ad hec tempalia. et ſi tempalibus augēdis intendant vltra ꝗ̄ neceſſitas exigit vel ipſorum ſtatus requirit totiens graui diſpendio ſalutis ſe exponunt. Tertij ſunt qui non ſolum res tempales cupide conquirunt. verum etiaz ipſas cupide conſeruāt. Tertio auaricia ſe fingit et occultat ſb̄ ſpecie liberalitatis qd̄ apparet in illis qui ſub ſpecie curialitatis et ficte liberalitatis intentione cupida largiuntur alijs vt ipſis poſtmodum maiora redonentur. q̄daz etiam ſe occultāt ſb̄ ſpecie paupertatis. ꝙ apparet in illis qui fiunt pauperes minora in ſeculo dimittendo vt in religione diuitiarū maiora obtineant vel melius viuant. illud fictum fugit ſpūſſanctus. ideo fugiendum eſt ⁊ vincendum per donum pietatis. que mouet tribuendum propter deum. ⁊ nō cupide reſeruandum. Narrat Julius ſextus ſtategramaton. li. j. c. iiij. Qd̄ cum Emilius paulus lucanꝰ iuxta litus anguſto itinere exercitum duceret ⁊ Tharentini ei claſſe inſidianti agmen eius ſcorpionibus ſunt aggreſſi captiuis latera eūtium obtexit. quorum reſpectu hoſtium inhibuerat tela. iſto modo moraliter. Sic ſi diuites tela demonum vel etiā vltiones diuinas euadere volunt ponant iuxta latus ſuum pauperes nutriendo et eis elemoſynas dando et circumdent latera ſua pauperibus quibus frequenter parati ſunt nocere. ⁊ demoues ceſſabunt vlciſcendo. vt dicit Holkot. lec. cciij. Sexta gens dicitur gebuſeus. que interpretatur preſepe et ſignificat gulaz. ⁊ ſuadet homini ſemper ad preſepe ſtare. ſicut aſinus vel iumentum. ⁊ iſte etiam fingit ſe occultando ſub tribus. vt habetur ſupra dominica quarta. ſermone. j. xiiij. F. Sz tale fictum fugit ſpiritusſanctus. ideo per donum ſcientie eſt fugiendum et vincendum. qua ſciamus viuere temperate. Juxta illud apoſtoli ad Phil. iiij. Scio abundare ſcio et penuriam pati. Septimus populus dicitur ferezeus qui interpretatur diſſeminans terram et ſignificat luxurie illecebris deditum. qui illicite ſeminat ſemen ſuum. et metit in preſenti momentaneam delectationem. in fine v̄o eternam penam. Juxta illud ad Gal. vj. Qui ſeminat i carne de carne quoqꝫ et metet corruptionez. Jta quidem luxuria etiam occultat ſe ſub triplici ſpecie virtutū. vt patuit ſupra ſer. xiiij. D. Sz hoc fictum etiam fugit ſpiritusſanctus. ideo fugandum eſt ⁊ vincendum per ſeptimum donū ſapientie. id eſt. per ſaporem celeſtium quibus guſtatis vileſcit omnis dulcedo carnalis. Juxta illud Greg. Guſtato ſpiritu deſipit omnis caro.

¶Feria ſecunda Pentecoſtes. Sermo. j.

Loquente ̓pe tro verba hec cecidit ſpūſſanctus ſuper omnes qui audiebant verbum. Jta ſcribitur in epiſtola hodierna. Et habetur Act. x. Cōſuetudo eſt hominū in aliqua A
cōmunitate cōmorantium ſemper in curijs regum vel aliorum prelatorum ſuum habere aduocatum vt cum ab aduerſarijs impugnētur. ille pro eis aduocet et cauſas ipſorum apud reges vel prelatos fideliter tractet ⁊ pro eis interpellet. Sic ſpiritualiter chriſtiani homines in cōmunitate eccleſie ſancte ſimul cōmorātes continue impugnantur a tribus hoſtibus diabolo mūdo ⁊ carne. quoꝝ quilibet hoſtiuz pugnat duplici manu. vt patuit ſ̄. F. xxj. B. ideo habent aduocatum ſuum in curia ſummi regis dei patris et prelati noſtri videlicet ſpiritūſanctum. qui Joh. xiiij. dicitur. Paraclytꝰ quod idem eſt ꝙ aduocatus vel conſolator quia ipſe poſtulat pro nobis gemitibus inenarrabilibꝰ vt dicitur Roma. viij. Quod intelligenduz eſt ſm Aug. non ꝙ ſpiritusſanctus anguſtetur vel gemat Sz ꝙ gemere nos facit inſpirādo nob